

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den överklagade domen i mål T-36/16 strider mot artikel 7.1 b och/eller artikel 52.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009⁽¹⁾ och att tribunalen begick ett rättegångsfel. Till utveckling av dessa grunder åberopar klaganden följande:

1. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att registreringen av det omtvistade varumärket saknar den ursprungliga särskiljningsförmåga som krävs för att det ska kunna registreras, i strid med artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
2. Den första felaktiga rättstillämpningen bestod i att det förhållandet att varumärket hade angetts vara ett färgmärke i ansökningsformuläret ansågs bestämma hur den rättsliga bedömningen av varumärkets art skulle göras, vilket följaktligen påverkade bedömningen av varumärkets ursprungliga särskiljningsförmåga. Tribunalen borde ha slagit fast att det förhållandet att varumärket hade angetts vara ett färgmärke i ansökningsformuläret i allt väsentligt berodde på att detta underlättade EUIPO:s administrativa arbete och att detta inte utgjorde en rättsfråga. Tribunalen borde således inte endast ha beaktat hur varumärket hade betecknats i ansökningsformuläret, utan det samlade innehållet i ansökningsformuläret, i synnerhet den framställning av varumärket som fogats till ansökningsformuläret, vid fastställandet av det sökta varumärkets art. Den framställning av varumärket som fogats till ansökningsformuläret visar ett figurmärke med de särskilda egenskaper som visas däri.
3. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att inte beakta varumärket i den form det registrerats, i synnerhet såsom det betecknats i det registreringsbevis som EUIPO utfärdade i samband med registreringen. Registreringsbeviset är den registreringshandling i vilken varumärket i den form det registrerats betecknas och borde ha behandlats av tribunalen som avgörande vid fastställandet av det registrerade varumärkets art. Innehållet i registreringsbeviset, om det tolkas korrekt, visar att varumärket är registrerat som ett figurmärke i den form som framgår av den framställning av varumärket som fogats till ansökningsformuläret.
4. Den andra felaktiga rättstillämpningen och det andra rättegångsfelet bestod i att vägra ta emot de upplysningar som behövdes för att förstå innehållet i registreringsbeviset för det omtvistade varumärket. Den aktuella handlingen utgörs av publikationen ST.60 från Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (Wipo) (nedan kallad Wipo-standard ST.60). I denna handling förklaras innebörden av de INID-koder som används allmänt i registreringsbevis som utfärdas av immaterialrättsmyndigheter, EUIPO inkluderad, för att identifiera arten och innebörden av de uppgifter som förekommer i registreringsbevisen. Innebörden av INID-koderna kan endast fastställas med hänvisning till Wipo-standard ST.60 eller till en liknande referenskälla och innehållet i registreringsbevis kan endast fastställas med hänvisning till innebörden av INID-koderna i registreringsbevisen. Tribunalen ansåg felaktigt att källan till sådana upplysningar skulle anses utgöra bevisning och vägrade således felaktigt att ta emot handlingen eller de upplysningar som finns i den, trots att den rent faktiskt utgör en rättslig text som motsvarar en ordbok. Om tribunalen hade beaktat de tolkningsmedel som gavs in till den, skulle den ha gjort den bedömningen att det aktuella registreringsbeviset avser ett figurmärke som inbegriper den framställning som fogats till ansökningsformuläret. EUIPO:s första överklagandenumnd hade tidigare korrekt funnit att ett sådant varumärke hade den särskiljningsförmåga som krävs för att det ska kunna registreras och tribunalen borde således ha följt denna bedömning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 2009, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu (Polen) den 22 augusti 2017 – HR

(Mål C-512/17)

(2017/C 412/22)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Part i målet vid den hänskjutande domstolen

Sökande: HR

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ⁽¹⁾, mot bakgrund av omständigheterna i målet, tolkas på så sätt att: hemvist för ett arton månader gammalt barn ska anses vara den medlemsstat i vilken barnet i socialt hänseende och i familjhänseende i viss mån integrerats utifrån följande omständigheter: medborgarskapet för den förälder som dagligdags har vårdnaden om barnet; att barnet uttrycker sig på det officiella språket i den medlemsstaten; att barnet döpts i den staten och under upp till tre månaders tid vistats där under föräldrarnas föräldraledighet och övrig semester denna haft i samband med högtider; samt utifrån kontakterna med denna förälders släktingar, i en situation då barnet under övrig tid bor med denna förälder i en annan medlemsstat där föräldern har en tillsvidareanställning och där barnet regelbundet, om än under begränsad tid, umgås med den andre föräldern och dennes släktingar?
- 2) Ska man – för att på grundval av artikel 8.1 i förordning nr 2201/2003 fastställa hemvist för ett arton månader gammalt barn som på grund av sin ålder dagligdags vårdas av endast den ena av föräldrarna och som regelbundet, om än under begränsad tid, umgås med den andre föräldern, i ett fall då föräldrarna inte kunnat komma överens om utövandet av föräldraansvaret för och umgänge med barnet – vid bedömningen av barnets integration i socialt hänseende och i familjhänseende, i lika stor utsträckning beakta barnets anknytning till var och en av föräldrarna, eller ska man i större utsträckning beakta anknytningen till den förälder som dagligdags har vårdnaden?

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 8 september 2017 – Vetsch Int. Transporte GmbH

(Mål C-531/17)

(2017/C 412/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Vetsch Int. Transporte GmbH

Motpart: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Tolkningsfrågor

1. Ska undantag från skatteplikt enligt artikel 138 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ nekas för en gemenskapsintern överföring från en medlemsstat, om den beskattningsbara person som genomför denna överföring till en annan medlemsstat visserligen i den andra medlemsstaten deklarerar det gemenskapsinterna förvärv som har samband med den gemenskapsinterna överföringen, men i samband med en senare skattepliktig transaktion begår skatteundandragande avseende varorna i fråga i den andra medlemsstaten genom att på felaktiga grunder deklarerar en skattefri gemenskapsintern leverans från denna andra medlemsstat?
2. Har det för svaret på den första frågan betydelse huruvida den beskattningsbara personen när den gemenskapsinterna överföringen ägde rum redan hade uppsåt att begå skatteundandragande avseende en senare transaktion med dessa varor?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.